

Donem espai al dol perinatal

Des de Babord veiem bé visibilitzar aquesta realitat i acompanyar les persones que han patit una situació tan dolorosa. No és un fet aïllat i com a societat ens falta aprendre molt per tractar-ho adequadament. En aquest sentit hem volgut donar veu a la família de la Mar, a qui agraïm de tot cor la predisposició a respondre'ns les següents preguntes: Què en pensem de l'espai habilitat al cementiri?

Pensem que és un espai necessari per a visibilitzar el dol perinatal, donar un espai a les famílies que han perdut un nadó durant la gestació, el part o dies després del naixement.

Quan neix un bebè, tothom ve a visitar-te. Quan un bebè mor, tothom desapareix.

El sentiment de soledat, a banda de la tristesa immensa, potser és un dels més durs que toca viure durant aquest dol. Ningú et parla del bebè que has perdut, ningú no l'anomena, i aquesta invisibilització desautoritza el teu dolor. El fet de disposar d'un espai, visibilitzar aquest fet, i saber que no ets l'única persona que està passant i passa per això, dóna un suport emocional i afectiu que fa molta falta, sobretot en els primers mesos del dol.

Com poden les administracions ajudar a qui passa per això?

Un dels moments més durs que recordem d'aquest dol va ser el dels tràmits burocràtics. Anar a cada estament a demanar un permís de maternitat per una maternitat de braços buits (**a partir dels 180 dies de gestació la mare té dret al permís per maternitat. El pare no**), gestionar baixes mèdiques, contactar amb alguna associació de suport mutu...

Un acompanyament per aquest procés seria un bon començament, potser per part de una treballadora social de l'ajuntament. El suport psicològic també seria un servei a tenir en compte. Nosaltres, per sort, ens vam poder pagar una teràpia privada, però què passa amb qui no pot? Un altre punt que els pares i mares de nadons que van marxar massa d'hora fa temps que reivindicuem és poder incloure als nostres fills al llibre de família, poder veure el seu nom al registre civil, encara que comptin com a fills nascuts sense vida. Actualment, només es poden registrar al llibre, amb el seu nom, sol·licitant un *legajo de abortos* i a expenses del funcionari que t'atengui. Ni tan sols a l'urna de les cendres de la nostra filla hi vam poder inscriure el seu nom. Hi posa: *feto femenino de...* Per últim, animem a l'Ajuntament, de cara a l'octubre de l'any que ve (mes de la conscienciació per al dol perinatal), a fer algun tipus d'activitat de difusió sobre aquest tipus de dol, per exemple, exposicions de fotografies de la Norma Grau i el seu projecte Stillbirth (*bebés que no pudieron ser fotografiados*) o alguna xerrada relacionada amb el tema per part de professionals especialitzats.